

se, og det er en af grundene til, at vi kan støtte forslaget i Det Radikale Venstre.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan støtte forslaget om at styrke Forbrugerombudsmandens stilling. Vi mener, at hensynet til forbrugerne taler for at gøre det. Skal vi beskytte forbrugerne, kan det jo ikke nytte noget, at man først griber ind, når skaden er sket. Så er man nødt til at være på forkant, og det er det, der bliver mulighed for med det lovforslag, der er fremsat her.

Det er da rigtigt, at der kan være nogle retssikkerhedsmæssige problemer for virksomhederne. Man kunne måske overveje – jeg ved ikke, hvordan ministeren vil se på det – om der var en mulighed for at få en forhåndsgodkendelse af en kampagne hos Forbrugerombudsmanden, sådan at man, før man fik sat hele apparatet i gang, kan få en sikkerhed for, at den ligger inden for reglerne. Det ville jeg da synes man skulle overveje. Men ellers har vi ikke nogen problemer overhovedet.

Så vil jeg også sige til Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, at det jo er meget interessant, at når det drejer sig om at opveje forbrugernes interesser mod virksomhedernes interesser i at kunne sikre sig øget omsætning og misinformation af forbrugerne, så vælger man altså at stå på virksomhedernes side i stedet for på forbrugernes side. Jeg synes, det er godt nok at få sådan noget klargjort, også i en lov som den her. Det er vi helt tilfredse med.

Den eneste yderligere ting, jeg vil sige om lovforslaget, er, at vi er lidt betænkelige ved, om 6 års åremålsansættelse af Forbrugerombudsmanden er for stramt. Det skal muligvis være der, men vi vil godt bede ministeren om at overveje, om der ikke burde være en mulighed for en forlængelse ud over de 6 år.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne starte med at sige til erhvervsministeren, at vi i Fremskridtspartiet er optaget af, at forbrugerne har en ordentlig forbrugerbeskyttelse.

Når det er sagt, har vi også ofte både været irriteret og bekymret over, at Forbrugerombudsmanden skulle drive retssager i årevis for eksempelvis at få finansielle institutioner til bare at opføre sig nogenlunde rimeligt over for kunderne.

Med den stribe af henvendelser, vi har fået fra erhvervslivet, er vi overbevist om, at det her

lovforslag i hvert fald ikke kommer igennem i den form, det har nu. De betænkeligheder, som vi har på det retssikkerhedspolitiske område i forhold til virksomhederne, vil vi jo så komme igennem i udvalget, og dem må vi så se på.

Skulle vi stemme om forslaget i dag, ville vi nok hælde mere til nej end til ja, men kan vi få en fornuftig afbalancering af forslaget, ja, så er vi parate til at se positivt på det.

Så kan jeg ikke, når man fra regeringens side her gør så meget for at understrege regeringens bekymring for forbrugerne, lade være med at undre mig over, at erhvervsministeren på andre områder i erhvervsministerens lovgivning har forslag liggende, hvor der overhovedet ikke bliver taget hensyn til forbrugerne.

Det var bare et lille hip til den dér ejendomsformidlingslov, hvor man jo kan drive alverdens ulovlige virksomhed, uden at der skal gribes ind over for det. Jeg mener ikke, at den skal ind under Forbrugerombudsmanden, men der er mange slags forbrugere, og det er det, jeg ligesom synes, at man skal have øjnene henledt på. Det er ikke kun de forbrugere, som Forbrugerombudsmanden kan gribe ind over for; der er mange andre, og vores bekymring gælder dem alle sammen.

Vi vil godt se positivt på forslaget, men samtidig helt klart signalere, at vi har nogle store betænkeligheder, og vi er bekymrede over alle de henvendelser, vi har fået fra brancherne.

Ole M. Nielsen (KRF):

Markedsøkonomi i uhæmmet og ukontrolleret form appellerer jo desværre til menneskers og dermed virksomheders grådighed og kedelige tilbøjeligheder. Det ses jo desværre også inden for markedsføring, og derfor er det nødvendigt og rigtigt at have begrænsninger på området.

Det er også stærkt nødvendigt med en god forbrugerinformation, som vi skal snakke om ved næste lovforslag. Det går vi ind for – måske ikke som det ser ud i L 137 – men vi skal ikke tage forskud på glæderne.

Vi går ind for, at vi har en forbrugerinstitution, der fungerer, så vi kan godt støtte ideen om at give det embede mere dynamik, og derfor kan en åremålsansættelse absolut være rigtig. Jeg synes også, at 6 år er lidt. Er det ikke for lidt til, at man kan få de rigtige mennesker til at acceptere stillingen overhovedet? Det har jeg ikke forstand på, men det kunne jeg måske overveje om det var, og i hvert fald skal man jo også have lidt tid til at arbejde sig tilstrækkeligt